

KEHRA GÜMNAASIUM

ADELI MARTIN

5. B KLASS

LÄRM KOOLIS KAHJUSTAB TERVIST

JUHENDAJA SIIRJEJÕE

Mulle meeldiks, kui koolis oleks väike nagu teatris, raamatukogus, muuseumis või kodus. Olen rääkinud paljude oma kooli õpilastega ja teinud järelduse, et enamikule neist meeldiks täpselt samuti käia koolis, kus kõik lapsed tahavad õppida ega tule otsima kohta, kus saab oma lollusi näidata.

Hiljuti rääkis mulle üks esimese klassi õpilane, et ta on koolist täiesti väsinud, ehkki tal on mõlemal veerandil olnud tunnistusel ainult viied. Kui küsisin selle põhjust, selgus ta: „Ma ei kannata suurt kisa ja lärm vahetunde ajal. Mulle ei meeldi ka see, kui paljud õpilased tundi segavad. Õpetaja peab mõnda last iga päev iga tunnis mitu korda keelama ja need lapsed ei saa ikka veel aru, et tunnis peab kuulama ja vaikselt olema. See oleks neile endile ka parem. Nad kuuleksid siis täpselt, mida õpetaja räägib ja oskaksid paremini õppida. Kui das nende emad ei ole õpetanud neile, mis moodi koolis peab olema?“

Mulle meeldib õppida, aga ma ei jaks koolis käia. Vahetunde ajal on niisuguseid karjuid lapsi veel palju rohkem, sest need on vist iga klassis. Korrapäeja õpetaja käib ja keelab kogu aeg, aga nad alustavad ikka ja jälle uuesti.“

Mulle endalegi meeldiks, kui kõik tundi oleksid läbi niisti õppinuks ja ka kõik õpilased, kes kooli tulevad, oleksid korralikult kasvatatud. Siis ei pea õpetaja pidevalt iga tunni ajal meelde tuletama, kui das tunnis peab käituma ja õppinuks jääb palju rohkem aega. Tunni segamine tekitab keskendumishäireid kõikidele õpilastele.

Mulle näib, et mõni poiss või tüdruk arvab veel viiendas klassis, et ta ei õpi endale, vaid hoopis kellelegi teisele. Ta ei õpi oma ülesandeid ära, ei kuula tunnis õpetajat, vaid mõtleb ainult sellele, kuidas tunnis ring vahetunnis teisi segada ja lollusi teha.

Lärakas vahetundriku meie kõrvakuulmist, karjuvad õpilased rikuvad karjumisega oma häälpealu ja sellega koos näiteks ilusat lauluhäält.

Mõnel lapsel ei olegi vana meid kodus. Nad töötavad kusagil kaugel või hoopis teises riigis ja neil ei olegi aega lapsi kasvatada. Päriski keselapsed kolavad õhtul piineldas õues ringi ja larnavad seal. Hea, et ei ole viimase ajal kuulda olnud, et kellegagi mingisugust õnnetust juhtunud oleks. Võib-olla seetõttu, et vana meil pole aega oma lapsi kasvatada, ei oska lapsed arvata, milleks nad üldse koolis käima peavad, kuigi õpetajad sellest koolis peaaegu iga päev räägivad.

Need lapsed, kes ise on rahumeelsed, viisakad, tahavad hästi õppida ja viibida vaikuses, rikuvad sellise kannatuse ning vastumeelsusega oma tervist, neil tekib piin, stress ja peavalu. Nad ei kurda seda kellelegi. Hõlpsat pinget ei ole kerge taluda.

Mina arvan, et võib-olla võiks koolis neid lapsi, kes oskavad tunnis ja vahetunnis hästi käituda, kuidagi premeerida, kas või mõnest tunnist või koolipäevast varem äralubamisega. Samal ajal saaks halvasti käitujatega lisatööd teha. Siis tekiks neil eesmärk hästi käituda, sest koolist tahaksid nad ju hästi ruttu ära saada.

Võib-olla peaks lastevanemid õpetama lapsi kasvatama ja lastest paremini jagu saama. Riik võiks töötajate palgu Eestis, et inimesed ei peaks mujalt tööd otsima ja nad saaksid oma pere juures olla.